
CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS

DIARIO DE SESIONES

Reunió número 4

V Legislatura

Any 2003

DIPUTACIÓ PERMANENT
DE LES CORTS VALENCIANES

celebrada el dia 28 de gener de 2003

Presidència de la Molt Excel·lent
Senyora Marcela Miró Pérez

SUMARI

(Comença la sessió a les 11 hores i 37 minuts)

Proposta de convocatòria d'una sessió extraordinària del Ple de les Corts Valencianes per a debatre la Proposició no de llei sobre sobre suport i adhesió a la manifestació a favor del Pla hidrològic nacional i del transvasament de l'Ebre a la Comunitat Valenciana, que prové de la voluntat de la societat civil valenciana, presentada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 50.841).

Intervencions dels diputats Alejandro Font de Mora Turón (GP Popular), Joaquim Puig i Ferrer (GP Socialista-Progressistes), Joan Francesc Peris i García (Grup Mixt) i Joan Ribó i Canut (GP d'Esquerra Unida del País Valencià).

Votació de la proposta: s'aprova per 10 vots a favor, 9 vots en contra i cap abstenció.

(S'alça la sessió a les 13 hores i 4 minuts)

Diputació Permanent de les Corts Valencianes celebrada el dia 28 de gener de 2003. Comença la sessió a les 11 hores i 37 minuts. Presideix la Molt Excel·lent Senyora Marcela Miró Pérez. Reunió número 4. V Legislatura.

La senyora presidenta:

Bon dia, senyories.

S'obri la sessió de la Diputació Permanent de les Corts Valencianes.

En primer lloc, hi ha alguna substitució? (*Els diputats parlen sense micròfon*) Moltes gràcies. Alguna substitució? (*Pausa*) Gràcies.

Punt únic de l'orde del dia: Convocatòria d'una sessió extraordinària del Ple de les Corts Valencianes per a debatre la proposició no de llei del Grup Parlamentari Popular de suport i adhesió a la manifestació convocada a favor del Pla hidrològic nacional i del trasvasament de l'Ebre a la Comunitat Valenciana, dimanant de la voluntat de la societat civil valenciana.

Torn a favor de la proposta? Té la paraula l'il·lustre síndic del Grup Parlamentari Popular, senyor Font de Mora.

El senyor Font de Mora Turón:

Muchas gracias, señora presidenta.

Señoras y señores diputados.

El Grupo Parlamentario Popular ha presentado una iniciativa, actuación parlamentaria, que en el escrito en que se solicita queda claramente expresado para qué se ha hecho. Se pide adoptar el acuerdo, en su caso, por parte de esta Diputación Permanente, de convocatoria de una sesión extraordinaria del Pleno de las Cortes Valencianes, de acuerdo con lo que establece el artículo 55, punto uno, tercero, del Reglamento de las Cortes Valencianes, para debatir la proposición no de ley del Grupo Parlamentario Popular de apoyo y adhesión a la manifestación convocada por la sociedad civil valenciana a favor del Plan hidrológico nacional y del trasvase del Ebro.

El porqué, pues, de esta actuación parlamentaria es evidente y está muy claro. Se produce ante una iniciativa de la sociedad valenciana, de la sociedad civil de nuestra comunidad que, primero, a través de los representantes de los agricultores a los que se han adherido después numerosos colectivos de toda naturaleza y representantes de estamentos muy diversos de nuestra sociedad, reclaman el apoyo al Plan hidrológico nacional y al trasvase del Ebro.

Por tanto, lo que nosotros como grupo parlamentario reclamamos aquí no es sino un reflejo de una demanda social. En estos momentos, las Cortes Valencianes actúan como un espejo en el que se mira la sociedad civil valenciana para apoyar un conjunto de medidas que configuran la Ley del plan hidrológico nacional y una de ellas, la más potente quizá, dentro de ese Plan hidrológico nacional, el trasvase de aguas del Ebro a nuestra comunidad. De alguna manera, pues... no de alguna manera, sino absolutamente las Cortes Valencianes acompañan a la sociedad valenciana en este camino en pro del trasvase y del agua para nuestra comunidad.

Se ha criticado por parte de los grupos de la oposición en muchas ocasiones –a nuestro entender sin fundamento– la marginación de esta institución, el que esta institución, las Cortes Valencianes, se quedaban marginadas del sentir ciudadano, que aplazaban debates importantes –según la oposición, vuelvo a entender que según el grupo parlamentario estas críticas habitualmente son infundadas– y, ahora, por tanto, no entendemos cómo se puede posicionar nadie en contra de una petición como ésta que lo que pretende –vuelvo a decir– es que las Cortes Valencianes recojan y amplifiquen en la medida de sus posibilidades el clamor popular que en torno al agua existe en nuestra comunidad.

Quiero defender también aquí, porque se ha hablado alguna cosa al respecto, el detalle de la actuación parlamentaria. En primer lugar hablaré de la transparencia de la actuación parlamentaria, la transparencia a través del respeto y la perfecta adecuación al Reglamento. El artículo 55 punto uno, tercero, de nuestro Reglamento, del Reglamento de las Cortes, faculta a la Diputación Permanente o da como una misión de la Diputación Permanente la convocatoria del pleno para la discusión de materias, exactamente la convocatoria del pleno. Y eso es lo que hemos pedido nosotros porque, además, al hacerlo añadíamos un factor de agilidad y rapidez. Todo el mundo que conozca el funcionamiento de la institución parlamentaria sabe que si se hubiera recurrido a la vía ordinaria de tramitación de procedimientos este pleno se hubiera celebrado muchísimo, muchísimo más tarde. Y como estamos ante una convocatoria a fecha fija, que la propia sociedad valenciana se ha marcado, el Grupo Parlamentario Popular ha hecho lo que a lo mejor no han hecho en otras ocasiones los otros grupos, ha sido estudiar el Reglamento y ver por qué vía parlamentaria se podía acceder legal y legítimamente a una pretensión del Grupo Parlamentario Popular que refleja, creemos, el sentir general de la sociedad valenciana.

Y ¿por qué lo hemos querido hacer así? ¿Por qué lo hemos querido hacer de esta manera urgente? ¿Por qué lo hemos querido poner este subrayado a la actuación de la sociedad civil? Porque en el fondo de la cuestión –y es lo que también importa, aunque eso será motivo de debate en el momento del pleno, pero es lo que justifica la actuación parlamentaria del Grupo Popular–, en el fondo de la cuestión lo que subyace es la existencia de un ataque despiadado, un ataque despiadado al trasvase de aguas del Ebro; un ataque despiadado y, además, un ataque continuado, un ataque que podemos llamar la ofensiva en Europa de los que se oponen al Plan hidrológico nacional.

Y hay quien lo hace a las claras, abiertamente. Y nos parece legítimo, nos parece legítimo que se haga a las claras y abiertamente. Ahí está el Grupo de Esquerra Unida que con sus acompañantes habituales, su complemento últimamente innecesario, Los Verdes, es decir, complementario, me refiero al color, Los Verdes que acompañan a Esquerra Unida, esa especie de bloque se opone desde su punto de vista legítimo, Esquerra Verda, y tiene su foro y actúa. Y otros lo hacen más solapadamente. Y ahí nos encontramos con el otro gran bloque de la oposición, parte de la *entesa* contra el trasvase, que es el Pspv-Psoe. Y digo que lo hace solapadamente porque hay iniciativas reiteradas en las instituciones europeas, reiteradas, de eurodiputados socialistas. Claro, que la más significa de ellas es la señora Sornosa que

tiene algo de carácter mixto, porque es de origen de Esquerra Unida –digamos– implantada en el Pspv-Psoe. O sea, viene de una cierta tradición y se incorpora a una nueva organización que ataca el trasvase desde los fondos europeos, que es de lo que se trata. Se trata de por todos los medios bloquear, bloquear la venida de los fondos europeos.

Y no responde, señorías, esto a ninguna paranoia del Partido Popular. No responde a ninguna idea de delirio que nosotros hayamos tenido. Responde a la realidad de las actuaciones. Hoy mismo, hoy mismo, todos los días, ¿eh?, todos los días, a veces en portadas de medios de comunicación que también se han significado contra el trasvase –y veo sonrisas en el fondo donde están los medios de comunicación–, se han significado contra el trasvase en sus portadas reiteradas y, de alguna manera, han dado soporte y, no solamente han dado soporte, sino que han dado ideas a quien no las tiene a lo mejor. Y hoy mismo, sin ir más lejos, en un medio de comunicación se puede leer –otro– se puede leer: “Nueva ofensiva –nueva ofensiva– para que la Unión Europea no financie el trasvase. La coordinadora antitransvase tiene previsto presentar hoy o mañana como muy tarde una queja ante la comisión europea para que paralice las ayudas comunitarias a la construcción del trasvase del Ebro”.

Y me quedo con dos cosas. Primero, con la iniciativa: “Nueva ofensiva para que la Unión Europea paralice...” Y, luego, con la otra: “La coordinadora antitransvase...” Es decir, hay una conjunción de fuerzas, hay una conjunción de fuerzas donde esa entesa política que en tantas otras cosas se hace realidad en nuestra comunidad entre socialistas, comunistas, verdes, etcétera, esa sociedad, esa entesa es una entesa contra el agua, una entesa contra el agua. Y eso nos preocupa, nos preocupa claramente y por eso la concreción de nuestra propuesta.

Y la concreción de nuestra propuesta me lleva de la mano a decir también la lealtad con la que ha obrado el Partido Popular. Nosotros no hemos escondido nada, no hemos hurtado ninguna intención. Nosotros hemos pedido la convocatoria de un Pleno adjuntando negro sobre blanco el conjunto de la propuesta y las medidas que proponíamos. No hemos querido sacar ningún conejo de ninguna chistera, hemos dicho... que lo podíamos haber hecho, porque podíamos haber dicho convóquese el Pleno para hablar del Plan hidrológico y haber presentado muy a posteriori la concreción de la propuesta. Pues no lo hemos hecho así, señorías, hemos querido decir “hablemos sobre estos puntos”. Motivo, pues, de lealtad del Partido Popular desde la discrepancia más absoluta en este tema con los partidos de la oposición.

Al final de la cuestión, señorías, aquí lo que se trata de saber y de dilucidar es quién está a favor del trasvase del Plan hidrológico y de la traída de agua a nuestra Comunidad y quien no está a favor. Y esa nueva oportunidad se nos plantea, se nos plantea, a demanda, precisamente, de la sociedad civil, que es lo más importante. Es decir, hay una mayoría de la sociedad civil valenciana que es claramente partidaria del trasvase del Ebro a nuestra comunidad. Y esta situación tiene que contribuir a acabar con un espejismo, un espejismo además muy a la moda y es que existen un conjunto de minorías activas, a veces con características de auténticos grupúsculos colectivos que no caben en un taxi,

pero un taxi que llega hasta Bruselas y que allí, haciendo mucho ruido y tocando muchas panderetas mediáticas, consiguen atraer la atención de media Europa.

Pues, bien, hay que acabar con esa falacia, señorías. La sociedad valenciana se ha dado cuenta de que se le está tomando el pelo y ha dicho que basta, ha dicho que basta a esta articulación de iniciativas minoritarias que pretenden entorpecer la realización de una iniciativa tan importante, de una infraestructura como es el trasvase de aguas del Ebro. Y, entonces, esta mayoría absolutamente silenciosa ha hecho lo que legítimamente puede hacer, que es decir: bueno, pues si tantos parece ser que dicen, tantos pocos dicen que no, vamos a ver si muchos, muchos, dicen que sí. Y esos muchos, muchos, se han convocado. Y a esos muchos, muchos, pretende unirse el Grupo Parlamentario Popular y pretende que las Cortes, que son representación de la voluntad expresada en las urnas políticamente del pueblo valenciano, se sumen también a esa manifestación por un derecho de todos.

Por tanto, lo que buscamos es una cosa muy sencilla: reequilibrar el escenario, reequilibrar el escenario europeo en torno al Plan hidrológico nacional; romper con esa dinámica por la cual solamente los opuestos al Plan hidrológico activamente trabajaban y responder juntamente con la sociedad valenciana a las necesidades que nos demanda. Esa es y no otra, me parece a mí, señorías, la misión de todos lo que estamos aquí: pensar y velar en el interés de todos los que nos votaron. Y creo que en materia de agua hay que ser muy miope, hay que ser muy obtuso, con todos los respetos, me refiero muy obtuso ideológicamente, para no entender que la sociedad en estos momentos está masivamente a favor de la venida de agua a la Comunidad Valenciana. Ese es el objeto de nuestra petición en el día de hoy y ese es el objeto del debate que queremos que se celebre en su momento y para el cual pedimos que se convoque una convocatoria extraordinaria del Pleno.

Nada más, señorías, y muchas gracias. *(Alguns aplaudiments)*

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Font de Mora. *(Inoïble. Parla sense micròfon)*

El senyor Puig i Ferrer:

Moltes gràcies, presidenta.

Senyores i senyors diputats.

Compareixem avui a esta reunió de la Diputació Permanent només per respecte a les institucions democràtiques i d'autogovern que tant li van costar aconseguir al poble valencià, només per això. Perquè estem una altra vegada davant de la utilització partidària, davant la instrumentalització més burda de la institució que representa a tots els valencians. Vostés representen un estil propi de la majoria absoluta del PP, que ha fet del Parlament un escenari de propaganda, ha emmordassat el paper de control, de fiscalització exigible a qualsevol parlament democràtic. Ací no s'ha pogut investigar l'actuació de l'Ixev, ni els pagaments de paradisos fiscals, ni els contractes milionaris a les productores amigues de Canal 9, ni el cas Morey, director

general de Gescartera i assessor de l'expresident, ni el cas Cartagena, tot i haver estat condemnat, ni aclarir les aigües tèrboles del cas Zaplana.

Però este Parlament s'ha reunit d'un dia per a l'altre urgentment de manera extraordinària per enaltir la figura del senyor Zaplana en una qüestió que es deia en aquell moment fonamental com era l'accés de l'expresident a la presidència del comitè de les regions. El temps ha demostrat l'interés que tenia el PP pel comitè de les regions, on fins avui ens representa d'una manera il·legítima un ministre i no el president de la Generalitat. Aquella sessió es justificava en la fonamental aportació dels fons europeus que s'aconseguirien a través de la vara màgica del senyor Zaplana en la presidència del CDR. Ni va aconseguir ser president del comitè, ni ha complert el compromís amb els valencians. I ara, el president provisional ja parla des de la resignació de la pèrdua inevitable dels fons europeus. Eixos fons, els recorde, que va aconseguir el *pedigüño* González. I el PP ací i a Madrid és incapaç de defensar els interessos dels agricultors valencians en la nova PAC.

Però, senyores i senyors diputats, en aquell moment, com ara, el que importava, el que importa, és la propaganda, la utilització de la institució com un simple instrument de l'absolutisme del PP. En esta Cambra acabarà la legislatura i no es podran debatre centenars de propostes que millorarien la vida dels valencians. Però vostés imposen l'agenda del PP, l'agenda electoral del PP, i vulneren el sentit de la Diputació Permanent imposant un Ple que només contribuirà a la crispació i a l'enfrontament entre els valencians.

Quin sentit té violentar la lògica parlamentària? Hem defensat i defensarem sempre que al si de les Corts es puga plantejar, es puga debatre qualsevol qüestió, però respectant les regles del joc.

Senyories, crec que esta vegada han anat massa lluny. La clau de la confrontació entre els territoris, la clau de la confrontació entre els valencians, només pot obrir la porta de la fractura social, en este i en altres temes. Ha sigut així en el passat. I ara només vostés seran els culpables. El PP viu molt bé amb el maniqueisme, posant al seu costat als bons i a l'altre als roïns. I ja sabem que avui, el que diem ací, la televisió convocant, el Nodo, té escrit ja el guió.

Miren, vostés manipularan el que vulguen, però la veritat és que els valencians –i en això té raó, senyor Font de Mora– els valencians volem aigua, però els valencians no volem el que vol el PP, que és la guerra de l'aigua. ¿Com es pot vindre ací, després de vuit anys de govern, ara amb majoria absoluta a les Corts Valencianes i al Congrés dels Diputats i culpabilitzar l'oposició i fer bromes respecte a l'oposició? ¿Com es pot vindre ací i fer recaure en els demés la incapacitat del PP per resoldre el problema hidrològic del nostre país? És el *súmmum* del cinisme.

Qui té l'obligació constitucional i estatutària de governar promou manifestacions. Contra qui? Manifestacions contra qui? Contra els que han estat incapaçs de solucionar el problema? Per què no han utilitzat tota esta energia per governar com els correspon, per defensar els interessos valencians en el debat de la PAC, per defensar l'arròs i els fruits secs? Però vostés no estan en estes coses.

Des de juliol de l'any passat han decretat la campanya electoral, han posat el govern al servei de la campanya, han dilapidat, estan dilapidant milions i milions d'eu-

ros de tots els valencians per a la seua propaganda partidista, i han escollit el camí d'abans, el camí que els va portar, en certa mesura, al poder, el camí del rancor i de la confrontació.

Els valencians han de saber que vostés, des de la majoria absoluta, són els únics responsables de no solucionar el problema de l'aigua. Els valencians han de saber que és el PP qui, amb les majories absolutes, ha pogut i no ha estat capaç de solucionar el problema. I, ara, l'única cosa que se li ocorre és confrontar persones, confrontar territoris.

Els que s'autoanomenen, i s'envolten la bandera nacional, màxims defensors de la unitat d'Espanya, no tremolen ni un moment a l'hora d'impulsar la crispació territorial, si això pot donar rèdits electorals. ¿Eixe és el projecte nacional que ha de fer possible la convivència i l'harmonia que proclama la Constitució?

El debat no és aigua sí o aigua no: volem aigua ja! Després de vuit anys tenim dret a exigir-li a este govern i al govern de Madrid aigua ja! Després de vuit anys no poden ara situar-se al cap de la manifestació, com si encara estigueren en l'oposició! És la lectura més manifestament impresentable de la política: el vell populisme, l'antiga política del populisme.

En democràcia, el dret de manifestació forma part dels principis fonamentals, i, en eixe sentit, respectem absolutament aquells que volen expressar al carrer les seues posicions, no els satanitzem com feen vostés fa poc, nosaltres respectem. Però no pensem que en este moment siga l'opció adequada, convenient i oportuna per a aconseguir un avanç en la millora dels nostres recursos hídrics. Però, tanmateix, respectem la decisió de les organitzacions convocants, com respectem també, sense compartir, manifestacions en sentit contrari.

Però el que no és raonable és que qui té l'obligació de governar per a tots fa seua la pitjor doctrina Chávez i lluny de solucionar els problemes dels ciutadans crea l'estat de crispació permanent. Volem aigua ja, no discursos victimistes d'un govern que ha abandonat les seues obligacions i es llança a una guerra populista de propaganda i de manipulació.

Senyories, què han fet vostés per a complir l'annex d'inversions de la llei del Pla hidrològic nacional, aprovada per cert per unanimitat de les Corts espanyoles, almenys recolzada pel grup majoritari de l'oposició? Per què no han executat les obres hidràuliques pendents des de 1996? Per què han incomplert un acord d'incloure les més de setanta obres en els pressupostos de l'Estat després d'haver-ho aprovat en estes Corts? Per què el Govern central no ha pressupostat ni un euro per a estes obres per al 2003?

Efectivament, una cosa és predicar i altra donar blat: ni inversions, ni ús eficient dels recursos. La presa d'Algarra, al Camp de Morvedre, porta set anys sense comportes, una infraestructura construïda per a lluitar contra les avingudes i optimitzar els recursos hídrics reomplint els aqüífers, ara s'ha convertit en una presa sense aigua. Qui és el responsable del malbaratament d'eixa construcció feta amb els impostos de tots? Encara tenim en el record la vergonya que vam passar amb l'escàndol de la presa de Maria Cristina: milers i milers de litres perdent-se cada dia, una imatge penosa, extraordinàriament negativa per a les nostres reivindicacions.

I, d'això, només vostés són els responsables. La incompetència no es pot ocultar davall la coberta de l'enemic extern, ni dels deslleials, ni dels antipatriotes.

En este nou episodi, senyories, en este nou episodi de la seua guerra electoral, han pujat el llistó, han passat la línia roja quan demanen que les Corts Valencianes financen una manifestació. Un pas qualitatiu que posa la institució de tots els valencians al servei d'única idea: imposen el finançament del pensament únic des d'un parlament que ha de ser el front de referència de la convivència de les més diverses idees.

El regne de la pluralitat cau als peus dels interessos electorals d'un partit. Ara sí que poden anunciar una primícia universal, d'això que són tan aficionats: poden anunciar que fan, des del parlament, apologia i finançament de manifestacions. Ara sí que poden anunciar-ho i, a més, poden dir als parlaments de tot el món que eixe és un bon principi democràtic.

Nosaltres no coneixem cap parlament democràtic que haja posat en funcionament una mesura com esta, d'estes característiques, un fet fora dels principis de respecte i lleialtat institucional. Perquè, ací, en estes Corts és a on està representada tota la voluntat popular, estan representades les més diverses tendències i maneres de pensar. Però, això, a vostés no els importa. A vostés els importa que allò seu, que és el fonamental, que el seu electorat prenga bona consciència d'allò que utilitzant les institucions els fan arribar.

Les Corts, que des de la imposició del PP impediren l'ajuda econòmica per a una iniciativa legislativa popular, que en aquell moment van impulsar milers i milers de valencians en defensa de l'Horta, ara posa al servei d'una manifestació partidària els recursos del parlament de tots. Observen els criteris de justícia que imposa el PP: als milers de valencians que creient en la democràcia fan ús dels instruments legals que els oferix la llei per a participar, se'ls ignora, no se'ls permet ni que el seu treball se discutisca a fons en el parlament. I, a més a més, se'ls nega qualsevol recolzament, qualsevol ajuda per a fer front a les despeses originades pel seu treball ciutadà en defensa d'una democràcia més participativa.

I, ara, vostés, exigixen que les Corts, "con sus propios medios y recursos, promoverán y fomentarán la participación en la mencionada manifestación, por entender que la misma resulta imprescindible para el interés general de la comunidad". Després de vint-i-cinc anys de Constitució, després de vint anys d'Estatut, resulta que ens trobem davant d'una manifestació "imprescindible" per a defensar l'interés general! En quin país vivim, senyories?, un país sense govern?, un país sense institucions que articulen el funcionament de la societat i que necessita demostracions "imprescindibles"? On hem arribat amb vostés perquè una manifestació legítima, com les altres que se fan en sentit contrari, s'haja convertit en "imprescindible"?

Bé, ja se sap, i com és imprescindible, en el zenit del deliri no tenen el més mínim escrúpol de tirar mà del pressupost de les Corts per finançar la manifestació. En quina partida dels pressupostos de les Corts s'habiliten recursos per al suport a manifestacions? Quins objectius del pressupost de les Corts fan referència al suport a manifestacions? A través de quins barems s'arbitrarà a partir d'ara l'ajuda de les Corts a manifestacions dels distints sectors

de la ciutadania? Finançarà també les Corts les manifestacions contra la guerra d'Iraq? O és que la pau no és d'interés general?

A partir d'ara, les Corts finançaran les manifestacions del Primer de Maig?, o defensar els interessos dels treballadors no és imprescindible?

La senyora presidenta:

Senyor Puig, vaja finalitzant.

El senyor Puig i Ferrer:

Sí, senyora presidenta.

No enganyen més els ciutadans. Apliquen la llei del Pla hidrològic nacional, busquen noves formes de consens i diàleg, milloren la gestió de l'aigua, facen efectives les inversions previstes en l'annex del Pla hidrològic nacional i compliquen d'una vegada amb el conveni signat ja fa molts anys amb la senyora Tocino.

Senyories del Partit Popular: reflexionen i, per un moment, pensen que este país és molt més important que qualsevol partit –vaig a acabar ja, senyora presidenta–, la desesperació electoral mai podrà justificar accions que ataquen la convivència. Des del respecte a les manifestacions i a totes les idees, els exigim responsabilitat, perquè són el partit majoritari d'este país, i aturar un camí que ens allunya als valencians de l'aigua i ens aproxima a la confrontació i al conflicte sense solució. Volem aigua, no la guerra de l'aigua.

Moltes gràcies. *(Alguns aplaudiments)*

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Puig.

Té la paraula el senyor Font de Mora per a rèplica, per cinc minuts.

El senyor Font de Mora Turón:

Muchas gracias, señora presidenta.

Señorías.

Señor Puig, realmente, merece usted toda mi consideración siempre, y muy particularmente en este caso, cuando le toca defender un tema, como lo hace usted, yo creo que a sabiendas de que, probablemente, usted está pensando en su fuero interno algo muy distinto de lo que la estrategia de su partido puntual le hace defender. Porque es imposible, señoría, es absolutamente imposible que usted perteneciera a organigramas de gobierno en una época anterior donde se planteaba sin ninguna tasa ni medida trasvases que superaban en mucho el trasvase que ahora se pretende.

Porque no lo olvide, señoría, estuvieron ustedes trece años planificando y planteando un trasvase que no llegaron a efectuar y que era muchísimo superior en cuantía y también cualitativamente en lo que se refiere al que actualmente se plantea.

Por tanto, usted no es ajeno a ese problema, no puede ser ajeno. Y usted, de alguna manera, tiene que responder a aquella creencia porque, señoría, aquella creencia era que viniera el agua. Y es lo que ha hecho el Partido Popular,

hacer lo que ustedes no hicieron, una ley, plasmar una ley. Una ley, señoría –y esto es lo grave–, que ustedes no respetan. Ustedes no respetan la Ley del Plan hidrológico nacional, señores socialistas.

Usted todavía, señor Puig, está por decirme algo de si es o no es cierto que los eurodiputados socialistas de una manera sistemática se oponen al Plan hidrológico nacional y al trasvase del Ebro en el Parlamento. Usted, señoría, no es capaz de negar que su propio líder, su propio líder y actual candidato votó en contra de ese Plan hidrológico nacional. Apretó el botón en contra, pulsó un botón que al mismo tiempo que emitía un voto hacía estallar su propio futuro político en esta comunidad, señoría. Porque eso es lo que hizo el señor Pla cuando apretó el botón, porque se lo dijo el otro día el señor Albero, al que usted conocerá, que fue ministro, ex ministro y ministro con ustedes, y que le recordaba que no se puede ser un buen valenciano oponiéndose al Plan hidrológico nacional.

La otra alternativa era que alguien no estuviera en sus cabales, y como yo no quiero pensar que usted no está en sus cabales porque lo están perfectamente, pienso que están ustedes en este tema –permítame la expresión–, algo descarriados, algo fuera del carril que marca la voluntad popular. Se lo está marcando la sociedad, señoría, es que hay un problema. Es que ustedes piensan que la sociedad civil es inexistente.

El otro día lo decía su candidato: “A la gente no le importa –decía Pla–, no le importa ni cómo se hacen las listas electorales ni quién va en ellas”. ¿Cómo se puede decir eso? Quien diga que no le importa la gente que va en las listas electorales –y estoy citando textualmente– es que no respeta la condición democrática del pueblo.

Ustedes están acostumbrados a prescindir de la gente. Y claro, cuando ahora llega la gente y dice “no, no, ya está bien, quiero defender mi derecho, ya está bien de ver a minorías minoritarias desternillándose y desgañitándose frente a las instituciones europeas, ya está bien, queremos defender nuestro derecho”, entonces llega usted y se lanza a una serie de acusaciones... –por cierto, en la primera mitad de su intervención, nada respecto al agua– de que si caso tal, caso cual, casos que ni se han sostenido ni se han mantenido y se ha demostrado que han sido todo falacias.

Usted, sobre el agua limpia del trasvase, señor Puig, echa el agua turbia de las insinuaciones, de las acusaciones no probadas, de las acusaciones frustradas, de las denuncias ante los tribunales desestimadas. Ese es su estilo. No al agua, sí al agua turbia de la descalificación.

Porque a usted el camino, señoría, no se lo marca el Partido Popular, ¿qué va?, ni lo pretendemos. Nosotros el Reglamento lo utilizamos de la mejor manera para lo que creemos que son los intereses generales. El camino se lo va marcando la sociedad civil. El camino se lo va marcando la sociedad civil.

Y cuando se celebre esa manifestación, su señoría verá cómo el Partido Popular sustenta tesis más aproximadas a la mayoría de la gente que ustedes. No les importa el agua.

No imponemos ninguna agenda, no imponemos ninguna agenda, señoría. Lamento decirle después de tantos años de portavoz, señoría, que usted desconoce el Reglamento de las Cortes. Y es lamentable. Lo desconoce. Nosotros hemos hecho un uso absolutamente respetuoso de las posi-

lidades reglamentarias. Y si me permite la expresión: si hemos sido más espabilados que ustedes, señoría, si hemos sido más despiertos que ustedes desde el punto de vista reglamentario solo, no es nuestra culpa, no es nuestra culpa. En todo caso, el no haberlo sido estará en el deber de su grupo parlamentario. A lo mejor porque no utiliza los conocimientos de parlamentarios que sí que saben de qué se trata, que sí que saben cómo se camina con el reglamento en la mano en el seno de estas Cortes. Que los hay, sí, los hay en su grupo, los hay, y muy importantes y muy significados. Lo que ocurre es que, siguiendo la teoría de Pla, como no importa quién haga las listas ni quién va en ellas, pues tampoco importa que se utilice bien a las personas en las funciones que correspondan.

¿Quién confronta a quién? ¿Quién confronta a quién? ¿Quién dice una cosa aquí, otra en Aragón, otra en Andalucía, otra en Cataluña y otra en Baleares? ¿Quién confronta a quién? Pregunten ustedes a los alcaldes de la Vega Baja, sus alcaldes, socialistas como usted, quién confronta. Socialistas que firman la adhesión al Plan hidrológico nacional y al trasvase del Júcar-Vinalopó. Socialistas que acompañan al presidente Aznar a la inauguración y puesta de la primera piedra. Pregunte usted a los alcaldes de Aspe, a los alcaldes de Monforte, etcétera. Pregunte usted quién confronta a quién.

Aquí, señoría, hay una cosa bien clara. Dice usted: “¿En qué país vivimos?” Buena pregunta para que usted se la haga. –Acabo, señoría– ¿En qué país vivimos? Pues bien, vivimos en un país que tiene necesidades de recursos hídricos. Y eso es un hecho que ustedes no van a ignorar, que no resolvieron, que nosotros estamos en trance de resolver y que ustedes, señorías, no hacen más que di-fi-cul-tar. Ese es su drama y esa es la deuda con el pueblo valenciano que ustedes deberán pagar y pagarán, señorías.

Nada más. (*Alguns aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Gràcies, senyor Font de Mora.

Té la paraula per a rèplica, el senyor Puig.

El senyor Puig i Ferrer:

Gràcies, presidenta.

Senyor Font de Mora, a mi no m'agrada això de la societat civil, però el que passa és que la societat civil no és només aquella que té una relació, diguem-ne, favorable amb el Partit Popular. La societat civil és molt més ampla. La societat civil no són només les organitzacions empresarials o alguns empresaris de les cúpules empresarials o alguna determinada i molt legítima opció en el camp valencià, conservadora. Ens pareix bé i ens pareix perfecte que facen una manifestació.

El que hem vingut ací a dir és que no és correcte que el Govern que és el responsable de fer eixes obres, que el Govern que és el responsable de millorar els recursos hídrics del nostre país no tinga cap altra resposta que incentivar una manifestació, a més, finançada econòmicament des de les Corts. Això és el que hem vingut a dir.

I pot repetir per activa i per passiva... Jo sé que en el tall de Canal 9 va a eixir el que vostè ha dit, que nosaltres estem

en contra de l'aigua. Ja ho sé, perquè ix tots els dies. Perquè la gent al final ja s'ho creu, és evident, si quaranta vegades vostés estan dient que estem en contra de l'aigua. Jo puc desganar-me ací i puc estar tota la intervenció dient: "Els socialistes valencians estem a favor de l'aigua", entén?, "Els socialistes valencians estem a favor de l'aigua". Del que no estem a favor és de com fa les coses el Partit Popular perquè, a més, com fa les coses el Partit Popular no se soluciona el problema de l'aigua. No ho han vist vostés? No ho han vist vostés, que en vuit anys no han solucionat el problema de l'aigua? Com ho fa el Partit Popular no anem bé.

Per tant, el que és bo és que entre tots canviem este Govern i fem possible que un altre govern solucione el problema de l'aigua. Eixa és la qüestió. Perquè la societat civil també demana moltes altres coses. Mire, la societat civil demana que deixen investigar vostés amb cèl·lules mare, i no els fan ni cas. La societat civil demana..., i la societat universitària que se canvie la LOU, i no fan ni cas. La societat civil demana una sanitat pública de qualitat, avui mateix la plataforma, que també és societat civil, i no els fan ni cas. Ara, quan es tracta d'eixa determinada societat civil pareix que, aleshores, sí que és important. Per a mi és important la seua i l'altra. Totes són importants, les societats civils, perquè conformen l'opinió del conjunt del país.

Mire, respecte a l'eix del mal que vosté està preconitzant, realment jo ja entenc moltes coses. Jo ara entenc que vostés, la seua, diguem-ne, línia directa amb la Casa Blanca va molt més enllà del que m'imaginava, perquè ja això se trasllada fins i tot a la quotidianitat; o siga, allò que hi ha uns roïns, que tenen unes adhesions estranyes i que són gent molt rara que demanen coses rares. Això ja ho estan interpretant a tots els àmbits. No només intentant fer una guerra injustificable, no només fent-li fer el ridícul a Espanya recolzant una qüestió que és impresentable, que ha quedat com el país més ridícul ahí agenollat davant Bush. No només això. És que ara això ja és la tesi que se va a aplicar amb tots. Ja ho va començar l'altre dia el senyor Aznar, a vostés els sonarà, això que estem ja, tots els que estem en contra o no estem a favor sempre de vostés, "ladrando su rencor por las esquinas". Doncs, no sé. A pesar que estem en esta situació tan lamentable, jo crec que cal donar-li un vot a l'esperança, al consens i al diàleg.

I li dic una cosa, mire, n'hi ha milers i milers d'informacions. El secretari d'Estat d'Aigües diu, en declaracions fa molt poquets dies: "estamos bastante lejos del inicio real del trasvase". Anem a vore, si estem parlant de vuit, de deu anys, i fins que arribem a eixe temps, què anem a fer? Anem a mantindre-mos amb els braços plegats, sense fer res? Eixa és l'única solució?

I li dic una cosa. Mire, jo no estic en contra, ni jo ni el meu grup ni el Partit Socialista està en contra que hi haja cap tipus de transvasament, ho hem dit en el nostre document, tant de l'Ebre com del Tajo. Ho hem dit. El que passa és que no se pot fer un PHN, un pla, només transvasant aigua d'un riu, i en el moment conjuntural políticament que li interese al Partit Popular. Això és el que és impresentable.

Perquè mire, la història és molt clara. Sí, acabe ja, només dient-li, senyor Font de Mora, que la història és molt clara. Mentres vostés van estar en l'oposició, van fer l'impossible perquè no se poguera aprovar baix cap condició un pla hidrològic nacional. Fins al punt que el senyor Aznar, ho he

dit, està escrit, i ho he dit en mil ocasions que ha assenyalat allò que deia, que "lo que Dios ha hecho no lo va a cambiar el hombre, y el curso de los ríos es como es". Ha fet ara un canvi radical perquè els vots són necessaris, i ha hagut de canviar la posició.

Però en qualsevol cas, benvingut a una posició diferent. Perquè jo crec que el que ha fet Déu, en eixe aspecte, també ho poden canviar els homes.

La senyora presidenta:

Senyor Puig.

El senyor Puig i Ferrer:

Moltes gràcies. (*Alguns aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Puig.

Fixació de posició dels altres grups parlamentaris. Té la paraula el senyor Peris, per deu minuts.

El senyor Peris i García:

Gràcies, senyora presidenta.

Estem debatent en la Diputació Permanent per majoria, perquè el Reglament aixina ho diu, que la majoria absoluta permet la convocatòria de la Diputació Permanent, per convocar un plenari extraordinari per discutir una moció del partit que ostenta la majoria absoluta, per donar suport a una manifestació. Que en principi està convocada, en principi, per una de les associacions dels professionals de l'agricultura valenciana. Una, que, a més a més, no és l'única, i que, a més a més, com eixa majoria absoluta encara no ha decidit que hi hagen eleccions al camp valencià, tampoc sabem exactament quina és la seua representativitat. Per tant, quan es parla de la societat civil, si és en el camp, haurem de convenir que serà en teoria una de les parts de la societat civil agrícola valenciana la que en principi convoca la manifestació.

Després, efectivament, ja s'han sumat més entitats, que possiblement no siguen la societat civil. Són la societat empresarial o una part de la societat empresarial, i una altra, la societat política del PP, fins el de Múrcia. En este moment eixa és la societat civil que convoca la manifestació.

I sembla que en aquest moment és molt més urgent donar suport a una manifestació, que va ser fa un any en un cas semblant, possiblement sí d'urgència, i a instància d'un grup parlamentari com és Esquerra Unida del País Valencià, que demanava la convocatòria de la Diputació Permanent per a tractar la problemàtica del bloqueig dels ports nord-americans a les clementines del camp valencià, que allò sí que estava passant en eixe moment i possiblement sí que era urgent.

Però no cal anar a fa un any. En aquests moments ja està aprovada la nova PAC, i seria molt més urgent per al camp valencià, per als d'AVA i els de la Unió, per a tots els llauradors, que aquest govern haguera plantejat possiblement una convocatòria, ja que té la majoria per a fer-ho –perquè, efectivament, quan la plantegem l'oposició mai és urgent–

la problemàtica del camp valencià, de l'arròs valencià, i dels fruits secs valencians, que sí que tenen problema urgent, perquè van a estar molt afectats per eixe canvi polític de la Unió Europea. Però això sembla que no és urgent, això sembla que no és urgent.

Si hi ha una cosa que m'alegra d'aquesta convocatòria de Diputació Permanent i del plenari i del contingut de la moció i de la manifestació del dia 2 de març: és que és un símptoma de feblesa del Partit Popular. És un símptoma evident de feblesa, de por a perdre la majoria absoluta. Vostés necessiten una gran concentració, una gran multitud, perquè sembla que tenen molta més força de la que sembla que realment tenen, i possiblement les enquestes no siguen tan favorables. Perquè se li ha escapat al portaveu del Partit Popular, quan ha dit: "el dia 2 de març vostés voran quants som". No, no, vorem quantus vostés són el 25 de maig per la nit, no el dia 2 de març.

Ací tenim, per sort, un sistema democràtic i la gent vota, i la gent vota. I estic convençut, el meu grup està convençut, que vostés necessitaven eixa manifestació perquè estan febles electoralment. Perquè l'abandó del president en juliol els ha fet una crisi política importantíssima. Aquesta llarga campanya electoral està a vostés afeblint-los moltíssim, moltíssim.

I estem parlant de la convocatòria del plenari, i ara no estem tractant del contingut de la seua moció. A nosaltres ens preocupa que vostés, una vegada més, intenten dividir la societat valenciana en una matèria que és fonamentalment tècnica, fonamentalment tècnica, i que ni els científics ni els tècnics estan tots d'acord amb com se soluciona el problema de les aigües del País Valencià. Ens preocupa moltíssim.

I ens preocupa moltíssim que ho intenten altra vegada, i ho han fet en altres ocasions, en matèries que tampoc eren polítiques, que han acabat molt mal per a este país, molt malament per a este país. La divisió de la problemàtica de la llengua del país va ser un dels fonaments de la divisió dels valencians, que acabà amb l'article 143, amb un estatut de segona, que encara no hem reformat. I ara, possiblement, la divisió dels valencians en un tema que fonamentalment és tècnic i científic acabe endarrerint les solucions a la problemàtica hidrològica i hídrica del poble valencià.

Perquè, efectivament, se pot discrepar del Pla hidrològic nacional, se pot discrepar. Vostés saben perfectament que el mateix Ministeri de Medi Ambient, dels cent tècnics i científics que va buscar el seu assessorament, més de la meitat li digueren que no era un bon pla hidrològic nacional. Poden haver diferents solucions, poden haver diferents plantejaments, pot haver gent, com nosaltres, que pensem que el transvasament de l'Ebre és rebutjable, i altra gent que pensar que una part del transvasament seria possible. Però el que no se pot fer és dividir entre blancs i negres a eixes solucions. És forçar una divisió artificial. És crear una altra vegada la guerra entre els valencians, per opinions que són diferibles, que són opinables i, ho torne a dir, que tècnica-ment no tots els científics i no tots els tècnics estan d'acord. Eixe és el problema. Eixe és el problema.

Està bé que hi haja una manifestació, però el problema és que vostés ara estan diguent ací que ací, que no hi ha consens polític sobre eixe tema, es finance amb diners d'aquest Parlament una part de l'opinió. El problema és eixe. El pro-

blema no és que hi haja una part que pense que sí que està bé el transvasament de l'Ebre, altres diguem que no està a favor. Però vostés no demanaren que aquest Parlament finançara, encara que fóra la part proporcional, dels que ací sí que anarem a la manifestació contra el transvasament de l'Ebre. Eixe és el problema.

El problema no és estar a favor o en contra, sinó utilitzar-ho com arma política de trencament dels valencians. El problema és eixe. Que necessita consens, que es necessita parlar, que es necessita, que es necessita atendre al que li està diguent a vostés i al seu ministeri, no li ho està dient el Parlament, on allí voten o no voten els eurodiputats socialistes, els verds o els d'Esquerra Unida. El problema no és eixe. A qui vostés està criticant-li el Pla hidrològic és la comissió, no es el Parlament Europeu. I la comissió està dient-los que és molt millorable el Pla hidrològic perquè té moltes deficiències tècniques. Tantes com que encara vostés no saben on va l'embassament. Si no està ni el dibuix! No saben si l'embassament de les aigües de l'Ebre, per a no barrejar-les amb les del Xúquer perquè són molt deficients, anirà a Torís, a Villena o a Monòver. Si és que és tan deficiet que no hi ha ni traçat. Si ara estan demanant les consultories. El problema és que està dient-li, i no el Parlament, la comissió que el transvasament i el Pla hidrològic són àmpliament millorable.

I d'això, que és un problema tècnic, vostés han fet un conflicte polític, perquè ha vingut el Pla hidrològic sense consens polític, sense consens amb el valencians i sense consens autonòmic. I vostés volen forçar la màquina i volen fer una manifestació, que es converteix en un plebiscit, per molta gent que vaja. Com no ha d'anar gent, si van a gastar-se diners de les Corts Valencianes en convocar-la? I quants, i quants –perquè això no ho diu la moció–, quants diners? Com? A qui van a contractar? Quants anuncis? En quins mitjans? Eixe és el problema.

El problema no és el Pla hidrològic nacional, no és el problema. El problema és la utilització política del Pla hidrològic nacional per a generar una fractura política i social a la societat valenciana. El Pla hidrològic i el transvasament Xúquer-Vinalopó també generarà una divisió dintre dels propis valencians, perquè està també falsejant les dades d'excedents i està fent promeses al sud d'una aigua que no podrà vindre de la Ribera. I van a fomentar també, per fer-ho tècnicament malament, l'enfrontament entre la Ribera, la Canal de Navarrés i la Vall d'Aiora i les comarques del sud, quan està fet amb números equivocats.

I per això diem que és un debat tècnic. I per això necessita molta reflexió i molt de consens, i molt d'assentar-se en taules i estudiar possibilitats. I quan la directiva europea de les aigües diu que cal anar a una gestió sostenible de la conca abans de demanar-ne d'una altra, caldrà fer-ho. I ja li ho han dit a vostés. L'espectacle del forat de la Maria Cristina, o de les preses que no s'acaben o del tractament de les aigües que arriben a l'Albufera des de l'any 1994, amb convenis signats i que encara no estan fets, és responsabilitat de vostés. Com s'atreveixen a demanar aigua a un altre territori, amb el difícil que és donar aigua, amb el difícil que és donar aigua, quan estan mirant per la televisió que per un forat se'n van vint hectòmetres cúbics, un 25% del que és el transvasament Xúquer-Vinalopó en un any? Eixe és el problema.

Per això nosaltres no donarem suport a eixa manifestació. I considerem que el divendres, que el divendres, aquí s'hauria de discutir com defensem l'arròs i les fruites valencianes als nostres agricultors.

Moltes gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Peris.

Té la paraula, per a rèplica, el senyor Font de Mora.

El senyor Font de Mora Turón:

Muchas gracias, señora presidenta.

Señor Peris.

Señorías.

Dos descalificaciones de salida: descalificar a los convocantes –ese ha sido su recurso– y descalificación al fondo de la cuestión, descalificación al propio trasvase con argumentos más útiles quizá que los primeros, más útiles y menos peligrosos. Porque si nos ponemos a descalificar a los que convocan cosas en la Comunidad, ese es un camino muy peligroso. Cuando empezamos a cuantificar, señoría, ese es un camino muy peligroso.

Porque usted dice: “Nosotros...”, y tiene que mirarse a usted y a su sombra, (*rialles*) a usted y a su sombra. “Perquè el poble valencià...” Usted y su sombra. Es decir, vamos a ver si situamos las cosas en su exacta dimensión. Y yo respeto, y lo sabe su señoría, mucho a usted y a su grupo, a usted y a su grupo. Los respeto extraordinariamente. Pero vamos a poner las cosas en su justo nivel. “Porque unos grupos minoritarios, porque unos grupos irrelevantes, porque unos grupos afines al Partido Po...” Oígame, más respeto, ¿eh?, más respeto. Nosotros somos muchísimo más respetuosos con las fuerzas sociales. Y ahí está el éxito, por ejemplo, que ha tenido el ex presidente Zaplana reconduciendo el diálogo social, por respetar a los interlocutores sociales, por respetar a los sindicatos, por respetar a los interlocutores, que con ellos se tienen que fraguar las cuestiones de la paz social. “Nosotros”, dice. Bien, medite usted en ese “nosotros”, que a mí me parece que no vendría mal la cosa.

Descalifica el trasvase, lo descalifica. Y dice: “No, no. Es que el problema no es político, es técnico”. No, no, perdone usted. Los que han convertido un problema técnico en un problema político son ustedes, los antitrasvase. Los que han utilizado munición técnica, munición técnica, pseudo-técnica, para descalificar el trasvase han sido ustedes. A cualquiera que aparece por allí enviado por los verdes holandeses, por los verdes alemanes –que, por cierto, gobiernan con los socialistas–, adelantan la *entesa* esa, que tiene a Alemania temblando económicamente... Esos señores van a la Unión Europea, van a la Unión Europea y el título de doctor se lo ponen delante enseguida, doctor... En Zaragoza han desfilado doctores verdes... Lo que pasa es que los doctores verdes a veces están verdes en las cuestiones en las que presuntamente son doctores. De manera que vamos a ver quién emite opiniones, porque no porque se sepa mucho de mecánica de fluidos, a lo mejor se puede hablar de trasvases, pongo por caso.

Porque hay cuestiones que se van más allá de los que son los problemas puntuales técnicos. Por ejemplo.

Y usted ha hablado también –y me permito hacer un inciso y salirme del tema porque usted lo ha hecho–, conectando con esta cuestión de “la feblesa –diu–, de la feblesa del Partido Popular”... Bien, la debilidad del Partido Popular. Pues mire usted, le digo: quisiéramos estar siempre, siempre, nosotros tan débiles como ahora y que todos ustedes estuvieran tan fuertes como ahora. Siempre. A ojos cerrados, lo cambio inmediatamente. Mire usted si nos tiembla el pulso. Pues no, no hay ninguna debilidad. Es al contrario, es al contrario. Es confianza y fortaleza, porque somos una organización que confía a su vez en la fortaleza de la sociedad civil valenciana en su conjunto y no desprecia a nadie. Y se han sumado –usted sabe– a los primeros convocantes numerosísimas organizaciones, con las cuales mi partido no tiene absolutamente nada que ver, absolutamente nada que ver. Está siendo un proceso sumatorio que no tiene fin, que solo tendrá fin en esa convocatoria cuando allí nos manifestaremos no solamente... no nosotros, los del Partido Popular, nos manifestaremos los valencianos que queremos que venga agua a nuestra comunidad y que venga agua ya.

Porque los socialistas dicen que venga agua ya...pero si no te lo he estropeado, te lo estropearé, no te preocupes, que venga agua ya, pero poniendo palitos en la máquina y piedrecitas en el engranaje, y cuantas más –los tarugos así– ante la Comisión Europea, el Parlamento Europeo, etcétera, etcétera. Agua ya, con la hipocresía de no haberla traído nunca, y agua ya, poniendo todas las dificultades del mundo. Si tiene que venir agua aquí, será, primero, porque el Partido Popular ha impulsado una ley. Segundo, porque esa ley tiene un amplio acuerdo entre las personas que entienden eso: Consejo Nacional del Agua, más del 85% de los votos favorables.

Porque antes se hicieron unos planes de cuenca. Porque, claro, con el anterior plan no se habían hecho planes de cuenca, señorías. ¿Cómo se iba a aprobar un Plan hidrológico nacional si antes no se habían hecho los planes de cuenca? Eso es imposible. Solamente cuando se han terminado los planes de cuenca ha habido los criterios racionales para hacer un Plan hidrológico nacional.

Porque estamos nosotros estudiando ya los impactos ambientales, porque estamos implantando obras de reutilización y depuración de aguas residuales... Es que dice: “No, es que no se hace nada”. ¿No se hace nada? ¿No se hace nada y se ha pasado en una situación en que por Pinedo se vertían hectómetros y hectómetros cúbicos, que se reutilizan en este momento, que se reutilizan en la red extensísima de depuradoras, más de 300 depuradoras repartidas por... con el segundo plan que se ha comenzando –voy acabando, señoría–, por obras de reequilibrio entre cuencas, se ha empezado el trasvase Júcar-Vinalopó?

El problema no es el agua, no es esa agua que sale por un agujero de una presa en un momento puntual, en una avería, utilizada maliciosamente. ¿Sabe cuál es el problema? El agua que se va por la desembocadura del Ebro, esa agua que ustedes quieren que siga yéndose al mar, que no le hace falta a nadie y que ustedes nos quieren negar.

Nada más y muchas gracias. (*Alguns aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Font de Mora.

Té la paraula per a rèplica, el senyor Peris.

El senyor Peris i García:

Gràcies, senyora presidenta.

Les meues paraules, senyor Font de Mora, crec que no han desqualificat a un part de la societat civil agrícola. He dit que vostés en la seua moció, en compte de dir qui ha convocat la manifestació, han pretés justament el contrari: desqualificar als que no han convocat, perquè diuen la societat civil, quan és una part de la societat civil. És a dir, que jo li ho gire a contrari. Vostés són els que dient que la societat civil ha convocat eixa manifestació, desprecien a tota la part de la societat civil, que saben que és molta també, que és molta també –amb tots els meus respectes a AVA–, és molta també la que no ha convocat eixa manifestació.

Per tant, jo no volia desqualificar, ni molt menys, AVA, sinó que justament no acceptava que es desqualifique la part importantíssima de societat civil valenciana que el dia 2 de març no convocarà eixa manifestació.

I estic convençut que gent que està a favor dels transvasament de l'Ebre, per a mi equivocat, no estaran en eixa manifestació. Estic convençut. Perquè no és qüestió d'estar a favor o en contra del transvasament de l'Ebre, sinó és qüestió de no aguditzar una fractura social entre els valencians innecessària, innecessària.

Perquè sí que és problema tècnic, senyor Font de Mora, sí que ho és. Perquè els polítics el que hem de dir és si cal o no cal aigua al País Valencià en algunes comarques o en unes altres. El problema és com els tècnics, els científics i la tecnologia diuen hui que es pot solucionar eixe problema, eixe és el problema. Perquè vosté està fent una fe en el transvasament de l'Ebre que possiblement tècnicament tinga molts problemes, que és el que està diguent la Comissió, que no és el Parlament, ja li ho he dit. Qui està posant problemes al transvasament de l'Ebre no és el Parlament Europeu, que és l'organisme polític; és el govern europeu, que és tècnic, és l'encarregat del medi ambient fonamentalment.

Perquè el problema sí que és tècnic. Perquè si no fóra tècnic, per què el ministre de Medi Ambient no ha publicat tots els informes que va pagar sobre el Pla hidrològic nacional? Perquè la immensa majoria d'informes li qüestionaven les solucions adoptades per resoldre el problema hidrològic en este país. Clar que és un problema tècnic!

Aigua per als valencians? Tots. Qui no vol resoldre el problema d'aigua? El problema és que vostés han fet un problema polític d'un problema tècnic. I a més, pretenen que polítics d'altres comunitats que han de ser donants, sense consens amb ells, els diguen que sí. No s'adona que és absurd? Que una dolenta solució tècnica porta les zones políticament donants al fet que li diguen que no? Si eixe és el problema del Pla hidrològic nacional! Per això jo m'atrevisc a dir que passarà com en altres qüestions: en esta batalla política acabarem perguent tots, i tindrem menys aigua per als valencians i per a les valencianes. I un enfrontament innecessari. Eixe és el problema.

I m'alegre que vostés rectifiquen i facen cas a la societat civil quan es manifesta. Recorde el plenari quan ens acusaven als que anàrem en el *piquete*. Ara seria mà de demanar-los a vostés tornar els diners que es pergueren en la vaga, innecessària, perquè ara s'ha quedat tot tal i com estava, ara

seria mà. Jo recorde que se dia: “i vosté estava en el *piquete*”. Mire si teníem raó per estar en el *piquete* que vostés han corregit tot el que van fer en la reforma laboral, miren si teníem raó llavors. Tan xicotets que som, tan poquets que som. Tan xicotets i tan poquets, que tot un gran expresident ara resulta que diu que teníem raó els xicotets i els poquets que estàvem amb la societat civil.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Peris.

Per a fixació de posició del Grup Parlamentari Esquerra Unida, té la paraula l'il·lustre síndic senyor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Sí, gràcies.

Abans de començar, sí que m'agradaria fer una xicoteta consideració prèvia, i li voldria demanar al portaveu del Partit Socialista concretament que quan parle de l'*eje del mal* no done idees, perquè després els primers que rebem som nosaltres. Jo li demane un mínim de solidaritat amb les formacions de l'oposició.

Feta aquesta consideració prèvia, sí que voldria entrar en el tema. Mire, amb molta claredat: No en el nostre nom, no en nom d'Esquerra Unida, no amb el nostre consentiment.

Hi havia un rei, el Rei Sol, que deia que l'estat era seu. Avui ens acaben de dir que la societat civil és seua. Doncs no. Una part de la societat, efectivament, sembla que ha convocat una manifestació, però hi ha una altra part important, s'ha dit ací, de llauradors, de persones que estan organitzades, de sindicats, que no han convocat, que sapiguem, esta manifestació ni estan massa d'acord amb ella, que sapiguem. Per tant, quan es parle de la societat el que és correcte és dir que es parla d'una part de la societat, no de tota ella, perquè si no, després l'argumentació es trenca. Aquesta casa és la representació de tota la societat, de tota, de la que va a convocar, la societat civil que va a convocar la manifestació del 2 de març i d'aquella que no la va a convocar. I vostés ens van a obligar que tota aquesta casa convoque i finance la manifestació d'una part. I a nosaltres ens sembla que això és greu. No hi ha cap precedent.

I miren vostés, este país va passar moments molt greus, eh? Jo li recorde el 23 de febrer, un intent de cop d'estat de Milans del Bosch i de Tejero, i no hem vist que aquestes Corts finançaren la manifestació en defensa de l'ordre constitucional que es va fer uns dies després, ni ací ni en Madrid. I aleshores sí que era una manifestació almenys de tots els demòcrates. Ara vostés estan demanant que es finance la manifestació d'una part.

Mire, el problema és que vostés, senyors del Partit Popular, no en tenen prou d'incloure en el comitè electoral la Radiotelevisió Valenciana; ara van a incloure també en el comitè electoral del seu partit aquestes Corts, fins i tot en la part monetària. Eixe és el problema.

La seua voluntat de representar la societat civil, com s'ha manifestat ací, indica connotacions de partit únic, coses que passaven abans de la Constitució.

Senyors del Partit Popular. Estan convertint aquesta casa, la casa de tots els valencians, en un apèndix del seu

aparell electoral. Perquè la manifestació del 2 de març té, i vostés ho han fet amb molta claredat... Parlar del pla hidrològic sembla com l'acte de la confirmació política en aquestes Corts. És que en parlem tots els mesos. Que no s'adonen que ho pregunten tots els mesos al president? En tornarem a parlar, no importa. Però adonen-se vostés que fins i tot als que menys interessa la política s'adonen que estan utilitzant l'aigua com un arma electoral, de confrontació, de confrontació electoral; que no els importa la resta absolutament res.

I mire, jo vull recordar el segon apartat. "Les Corts Valencianes acorden manifestar el rebuig més rotund a totes les iniciatives que en el passat, en el present, en el futur"... Mire vosté, nosaltres estem en desacord amb aquest pla hidrològic en el seu aspecte dels transvasaments. I aquest text ens fa olor, en fa l'olor del foc de la Inquisició, li ho volem dir amb claredat. Està tan lluny d'aquests plantejaments que es parlava de centre! Està tan prop d'aquests plantejaments de les corts de *procuradores* d'abans de la Constitució! Tenim la sensació de tornar, però no precisament als elements constitucionals.

Però li ho volem dir amb claredat. Nosaltres pensem que el transvasament està tècnicament mal fet, que ho diu la majoria de la comunitat científica, i ho volem dir amb absoluta claredat. Que és un secret a veus que la Comissió Europea està diguent que eixe pla hidrològic en el seu aspecte de transvasaments és un pla no presentable ni tècnicament ni mediambientalment. I vostés ho saben, vostés ho saben. S'ha dit ací. És que aquest pla hidrològic no compleix els mínims, no compleix els mínims mediambientals. No saben què és el que s'ha de fer, no saben on han d'emmagatzemar l'aigua, i ens estan plantejant manifestacions per açò.

És un pla hidrològic ple de dades errònies. Per exemple, i s'ha comentat ací, el tema de la Séquia Reial del Xúquer. Hi han dades claríssimes. I van a deixar el Xúquer com una claveguera, com el Segura. Li ho reitere, com una claveguera, perquè han agafat les dades errònies.

És un pla hidrològic que no fa bé els comptes econòmics, i és una qüestió clara i és una qüestió palesa. I si es fan els números econòmics adequadament nosaltres li preguntem a quin llaurador li serà rendible regar amb aquesta aigua. Ho volem preguntar i ho volem dir amb molta claredat.

Mire vosté. Nosaltres pensem que avui aquí s'està plantejant una qüestió greu. No tenim cap precedent que les Corts Valencianes convoquen, a més, desqualificant al contrari, no tenim cap precedent que les Corts Valencianes a partir d'ara amb els seus fons puguen subvencionar autobusos, puguen subvencionar bocates, imaginem que fins i tot banderetes del Partit Popular. Em sembla gravíssim. I, naturalment, demanarem que se'ns explique amb claredat, amb molta claredat, com s'enllacen aquestes despeses amb els pressupostos d'aquestes Corts. I, naturalment, demanarem amb molta claredat un tracte equànim en qualsevol manifestació que siga convocada legítimament i democràticament. Perquè entenem que aquestes Corts són de tots, no només del que vostés consideren societat civil, de tots. I em sembla un tema lamentable.

Nosaltres anem a estar atents a este tema, anem a estar atents a este tema perquè entenem que ja està bé que facen propaganda de l'aigua. Mire, s'ha de dir amb molta claredat:

menys eixir ací a demanar autos de fe respecte al Pla hidrològic i més fer els deures, més fer els deures. S'ha parlat de preses que se'n va l'aigua. I ací vull ficar una altra dada. Som la comunitat autònoma, la segona comunitat autònoma d'Espanya que més aigua perd per les canonades de les seues instal·lacions. Són dades de l'Institut Nacional d'Estadística. Míren-les!

Per què no fan els deures? Per què no fan els deures? Per què no fem més coses i parlem un poc menys de l'aigua? Per què no ens plantejem seriosament –s'ha dit abans– determinades actuacions que fa molts anys que estan aprovades ací: el conveni de la senyora Tocino amb el president de la Generalitat. Per què no es fa i fa sis anys que estan aprovades? Per què no fem els deures i deixem d'utilitzar l'aigua com un arma electoral de confrontació? Ja està bé! Nosaltres pensem que ja està bé, pensem que ja n'hi ha prou amb utilitzar l'aigua com un element en aquest sentit. Però, mire, nosaltres ho tenim clar. No estem d'acord. I ho direm tantes vegades com vostés duguen el tema de l'aigua ací.

Quan es va fer el Primer pla hidrològic, un ministre d'Agricultura, que avui és candidat, i un ministre concretament d'Obres Públiques, nosaltres vam fer un estudi i vam dir que no estàvem d'acord ja concretament amb aquell pla hidrològic. Per les mateixes argumentacions li diem avui que no estem d'acord en aquesta manera de gestionar l'aigua. Hi ha altres formes de gestionar l'aigua en el món, que és una gestió de la demanda. I vostés únicament estan fent els plantejaments que són totalment antics, són plantejaments que estan superats avui. I sí, de vegades val la pena conèixer la informació que donen tècnics, per exemple, en mecànica de fruits, perquè ens expliquen com s'ha de fer concretament açò. I els tenim molt prop, el que passa és que vostés no els han volgut escoltar ni els ha interessat escoltar-los.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Té la paraula el senyor Font de Mora per a rèplica.

El senyor Font de Mora Turón:

Muchas gracias, señora presidenta.

Señorías.

Señor Ribó.

La convocatoria de la manifestación ha sido efectuada por AVA, Jóvenes agricultores y Fepac, y se han adherido otra serie de colectivos, porque es que a veces parece que esa convocatoria no sabemos quién la ha convocado. Hay organizaciones perfectamente legitimadas que, en uso de su derecho y de la percepción que tienen de sus necesidades, han convocado esa manifestación. O sea, que yo también, señor Ribó, si me permite, le pediría que mirara con mayor consideración a los convocantes.

Mire usted, la fractura ¿dónde está? Yo le aseguro a usted que la fractura en absoluto la ha creado el Partido Popular. El Partido Popular ha seguido todos los pasos en la tramitación del problema, del trasvase y del Plan hidrológico nacional. Le recuerdo a usted, señor Ribó, que en los pla-

nes hidrológicos de cuenca que se han gestionado en la etapa de gobierno del Partido Popular ha habido, prácticamente, unanimidades por las entidades que forman parte de las entidades de cuenca, que son las que entienden de las cuestiones, técnicos y, también, entidades con responsabilidad política en la zona. Por tanto, vamos a ser más respetuosos. Le vuelvo a repetir –cosa que se salta todo el mundo– que el Plan hidrológico contó con una aprobación masiva, masiva, de los interesados en el tema, en el Consejo Nacional del Agua. Parece que también se les olvida.

¿Quién ha creado la fractura? Pues, mire la ha creado el que dice una cosa aquí y el que dice otra cosa allí. Porque, usted ha hablado del eje del mal. Bueno, no ha hablado usted del eje del mal, se ha quejado usted, y, además, con razón, de la desafortunada expresión del síndico socialista sobre el eje del mal. Nosotros no utilizamos ésa. Hemos hablado de una entesa contra el agua, una entesa contra el agua. Ustedes han hecho con el Partido Socialista entesas muy diversas. No soy yo el que se lo tenga que recordar: entesa per la llengua, entesa per açò, entesa per allò... Están entendiéndose prácticamente mañana, tarde y noche. Pero, bueno, ese es un problema que ustedes resolverán, que ustedes valorarán políticamente y que la sociedad valenciana interpretará esas entesas. Bien.

Pero, nosotros no hemos hablado, por ejemplo, nunca en la Comunidad Valenciana de los comandos antitrasvase. Comandos antitrasvase, ¡oiga! Los socialistas aragoneses, sus propios compañeros de Aragón, los compañeros o los equivalentes a Esquerra Unida... ¡Comando antitrasvase! ¿Se puede entender expresión más belicista, más ajena al diálogo y a la superación de un clima de confrontación o de discrepancia que hablar de comando antitrasvase –¡ojo!, ahora–, comandos que figuran en documentos oficiales, convocatorias del comando antitrasvase hechas por las Cortes de Aragón o por la presidencia del gobierno, que es un socialista, el señor Iglesias, de la Comunidad de Aragón? Sí, sí, sí, sí, en documentos de las Cortes referido expresamente al convenio... Yo se lo facilito, señoría, se lo facilito, lo tengo en mi despacho.

Por tanto, un comando antitrasvase, una cosa como muy pacifista, como muy progresista, ¿eh? Me recuerda aquello de hazañas bélicas. Es la versión hidrológica de las hazañas bélicas que la izquierda progresista pone en marcha para decirnos que están *a la page*, están a la última. Comando antitrasvase. Es que lo digo porque es que a veces parece que las cosas sólo las pone un lado. Y resulta que en el lado en que ponemos solemos poner más bien la mejilla que el comando. ¡Y ya está bien! Es lo que ha pasado. Aquí la sociedad valenciana ha dicho: “No más mejilla para el comando”. (*Rialles*) Ni mejilla ni mejillón. Ni cebrá ni nada. Y ha dicho: “No, no, voy a salir a la calle y les voy a decir a estos señores, en uso del legítimo derecho, porque está en la Constitución, que la capacidad de manifestación también la puede hacer una sociedad civil diferente a los grupos que habitualmente utilizan la calle para manifestar sus opiniones”. Porque es que yo recuerdo todavía las palabras del señor Leguina, las recuerdo perfectamente: “Habéis ganado las elecciones pero ahora nos veremos en la calle”. ¡Oiga!, como muy democrático. “Habéis ganado las elecciones pero ahora nos veremos en la calle”. No, señora, pues, no, pues, no. La calle es de

todos, ¡como el agua! La calle es de todos, ¡como el agua! Y a ustedes les parece que la calle sólo es suya.

Y cuando habla de banderitas, el que va llevando banderitas y pancartas... Mire, de las 100.000 banderitas y pancartas que salen a la calle en la Comunidad Valenciana usted lleva 999. No, 1.999. Menos en una de alguien así más allá de usted, todas las demás lo encuentran a usted detrás. ¡Me parece muy bien, me parece muy bien! Pero, vamos a ser serios. Menos ejes del mal pero sí comandos antitrasvase.

Y le recuerdo a usted que las instituciones de gobierno de Aragón –y le puedo enseñar también– han financiado material convocando y promoviendo la participación en la manifestación que, además, tuvo lugar aquí en Valencia, tuvo lugar aquí en Valencia. Y todos los valencianos la respetamos, la respetamos con absoluta normalidad democrática; porque el pueblo valenciano es muy paciente, es muy democrático, pero, también es muy tenaz, y ya está viendo las orejas al lobo, y el lobo es una acción continuada y persistente en las instituciones europeas protagonizada por los socios de su señoría, de su señoría y de su señoría –y señalo a los tres portavoces de la oposición para que conste así en el acta de las Cortes–, que están protagonizando compañeros suyos en las instituciones europeas. Y usted me dice... Y ya lo sabe... Mire usted si lo protagonizan que usted a través de esos misteriosos fluidos ya sabe que la Comisión europea ha decidido que el Plan hidrológico es muy malo. Primicia: el señor Ribó tiene –¿puedo decirlo?– espías en el seno de la comisión europea, que le han informado de que la Comisión europea ya lo tiene claro.

Acabo, señoría, acabo. Me gustaría seguir, pero acabo, porque es que esta cuestión tiene bemoles. O sea, usted se crea los fantasmas y luego los publicita: “La Comisión europea ya ha dicho que no”. “El Xúquer quedará como una *claveguera*”. Y resulta que el otro día estuvimos hablando con los de la acequia real y es que, vamos, están absolutamente de acuerdo con lo que vamos a hacer, ab-so-lu-ta-mente de acuerdo. Terminaron aplaudiendo una rueda de prensa de mi candidato, no le digo nada de si están de acuerdo con lo que vamos a hacer.

Usted crea los fantasmas y usted los promociona. Pues, mire usted, ¡no señor! Da datos equivocados, tergiversados y dice que no hemos hecho nada. Pues, mire: Plan de saneamiento y depuración terminado, el primer plan, 90.000 millones de pesetas, el segundo plan iniciándose; 350 depuradoras en marcha, superando las exigencias de la Unión Europea en materia de reutilización de aguas... O sea, que menos lobos, menos comandos, y más agua, señores de Izquierda Unida, que es de lo que se trata. (*Alguns aplaudiments*)

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Font de Mora.

Té la paraula per a rèplica el senyor Ribó.

El senyor Ribó i Canut:

Bé, sí que hi ha una idea inicial: en cap moment he volgut faltar al respecte, i crec que no ho he fet, a totes les associacions convocants. L'única cosa que he dit és que no és tota la societat civil, que hi han sindicats agraris que no con-

voquen i que no podem saber-ne el seu pes perquè vosté no han facilitat les eleccions. Sí que sabem les eleccions en el món sindical dels treballadors: que nosaltres sapiguem, en este moment no hi ha massa convocatòries a eixe nivell.

Mire vosté, senyor portaveu, jo vaig amb moltes senyeres, efectivament, iestic molt orgullós d'anar amb les senyeres amb les que vaig, però quan agafe una senyera me la pague jo, la paga la meua formació política, no li demane a les Corts Valencianes que em pague les senyeres, eixa és la diferència, que és el que vostés estan fent ací, que les Corts Valencianes paguen les senyeres, les banderetes del Partit Popular del 2 de març, eixa és la diferència, eh?, eixa á la diferència.

I una segona afirmació que li volia dir, de moltes enteses, jo li dic amb molta claredat: jo espere que el dia 25 de maig a la nit puguem dir que vosté passa a descansar, eh?, a descansar. I, efectivament, per descomptat, des del pes electoral que ens donen, si de nosaltres depén, treballarem perquè vostés descansen en l'oposició, per suposat que sí! Ho tinguem clar, ho dic tots els dies en rodes de premsa, perquè no li passe res, perquè no tinga cap dubte, per suposat que sí. Perquè pensem, i n'estem convençuts, que això és bo per a este país, per suposat que sí.

Entre altres coses, perquè d'aquesta manera, en este país, hi haurà més aigua, i aigua n'hi ha en altres llocs que no siga l'Ebre, eh? El que s'ha de fer és buscar-la adequadament. Aigua n'hi ha en els pantans que no es perden en els rius, aigua n'hi ha que es pot utilitzar perquè s'està perdent en les canonades, i és pràcticament una quantitat pareguda al transvasament Xúquer-Vinalopó. Fixe's si se'n perd. Aigua n'hi ha en molts llocs i es pot treballar en eixa direcció.

El que s'ha de fer és no donar concessions en les capçaleres del riu perquè després es reguen grans superfícies en la Meseta amb cultius subvencionats, i es trenque l'equilibri històric del Xúquer, clar que sí. Però açò ho han fet vostés amb el Pla hidrològic, i per açò li dic que van a convertir vostés els Xúquer en una claveguera. I li ho reitere: per açò no ens agrada este Pla hidrològic; i li ho reitere: la Comissió és molt conscient de les gravíssimes deficiències d'aquest Pla hidrològic, i vostés ho saben, per açò convoquen estes manifestacions, per açò ens convoquen cada mes aproximadament a un acte sacramental sobre el Pla hidrològic en aquestes Corts, clar que sí!, vostés ho saben!, que si no tingueren la majoria que tenen a nivell europeu, en

estos moments a este pla hidrològic ja li hagueren dit el que vostés saben, que és un pla impresentable segons les directrius europees.

I eixa és la realitat, i vosté ho saben, per açò han de mobilitzar fins i tot els recursos d'aquesta casa. Eixe és el problema, és que este pla hidrològic no compleix els mínims de les directives europees, este és el problema!, i vostés ho saben. I els tècnics, que vostés no van publicar els estudis, ho saben, i els ho han dit, i eixa gent de les universitats que estan dient el que estan dient i que vostés estan intentant callar, els ho han dit reiteradament.

I a nosaltres ens sembla molt bé que es convoque una manifestació, ens sembla perfecte que vostés vagen amb les banderetes, ens sembla meravellós que vostés utilitzen el color blau de l'aigua com s'utilitzava abans, altres anys, altres colors blaus, per a enfrontar este país, ens sembla perfecte. Però el que no ens sembla perfecte és que els diners d'aquesta casa s'utilitzen en funció exclusivament dels seus interessos partidaris, ens sembla lamentable, ens sembla preconstitucional, ens sembla propi d'unes corts que no són unes corts d'un sistema democràtic, eixe és el problema: vostés estan convertint este Corts en una cosa que no té res a veure amb unes corts democràtiques.

Gràcies.

La senyora presidenta:

Moltes gràcies, senyor Ribó.

Senyories, votació per a la convocatòria d'una sessió extraordinària del Ple de les Corts Valencianes per a debatre la proposició no de llei del Grup Parlamentari Popular de suport i adhesió a la manifestació convocada a favor del Pla hidrològic nacional i del transvasament de l'Ebre a la Comunitat Valenciana dimanant de la voluntat de la societat civil valenciana. Vots a favor? Vots en contra? Abstencions? El resultat de la votació és: 10 vots a favor, 9 en contra, cap abstenció. Queda aprovada la convocatòria d'una sessió extraordinària del Ple de les Corts Valencianes.

Senyories, a continuació es reunirà la Junta de Síndics, que està convocada fa uns dies, i se tanca la sessió de la Diputació Permanent. *(La senyora presidenta colpeja amb la maceta)*

(S'alça la sessió a les 13 hores i 4 minuts)